

Krzysztof Tunia

Słonowice, gm. Kazimierza Wielka,
woj. kieleckie. Stanowisko "G"

Informator Archeologiczny : badania 21, 71-72

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

mentowanej bransolety z nefitewskiego półprzezroczystego szkła, o chronologii raczej /wg doc. dr. Z. Woźniaka/ środkowolatędzkiej. W jamie 8 odkryto też szczątki przedmiotów żelaznych oraz otoczak - "jajko" kamiennie. Z późnym okresem wpływów rzymskich trzeba łączyć uytkowanie jamy 44, posiadającej charakter dużego paleniska o regularnym prostokątnym /166 x 120 cm/ zarzycie.

Cztery obiekty mają związek z osadą wczesnośredniowieczną z drugiej poł. XI - pierwszej poł. XIII w. Trzy jamy /nr nr 35, 37 i 40/ należą do wydłużonych, mniej lub bardziej regularnych obiektów określanych niekiedy jako "wannowate". Wymiary dwóch rozkopanych w całości wynoszą 330 x 170 cm /ob. 35/ i 310 x 160 cm /ob. 37/. Znaleziono w nich ceramikę, a także nóż żelazny /ob. 37/ i osędkę z płaskowca /ob. 35/. Obiekt 36 to częściowo zniszczony piec kopułkowy, gruszkowaty w rzucie poziomym, z prawie kolistą komorą paleniskową o średnicy ok. 55 cm i z wylotem od strony południowej. Wewnątrz zebrano liczne ułamki naczyń. Sezon 1987 zamyka pierwszy etap prac na omawianym stanowisku.

SIERADZ
woj. sieradzkie
Stanowisko 3

Muzeum Archeologiczne i Etnograficzne
w Łodzi

Badania prowadził mgr Andrzej Pelisiek. Finansował MKZ
w Sieradzu i Muzeum Archeologiczne i Etnograficzne w
Łodzi. Drugi sezon badań. Osada kultury mierzanowickiej.

Celem badań jest ujawnienie osadnictwa w neolicie i we wczesnej epoce brązu w dorzeczu Grabi. Przebadano obszar 400 m². Przylegał on do strefy badanej w roku ubiegłym. Rozpoznano zaplecze budowli szalazowej i określono wielkość osady.

Ruchomy materiał zabytkowy zalegał w próchnicy oraz bezpośrednio pod nią w stropie warstwy żwirów. Tworzyły go głównie fragmenty ceramiki i przedmioty krzemienne. Wśród ceramiki wyróżniają się fragmenty dużych naczyń z guzkami pod krawędzią. Sporadycznie występuje zdobienie sznurem w postaci poziomych pasm podłużnych lub poprzecznych odcisków. Inwentarz krzemiany reprezentowany jest wyłącznie przez surowce niemiejskowe: czekoladowy, świeciczeowski i pasiasty. Charakterystyczna jest dwusieczność form narzędziowych z najbardziej spektakularnymi szkieletami. Nie zarejestrowano już obiektów osadowych.

Odkryty materiał potwierdza wcześniejsze przypuszczenia co do funkcji i chronologii stanowiska. Jest to krótkotrwała osada ludności kultury mierzanowickiej przybyłej prawdopodobnie ze strefy lesów sandomiersko-opatowskich.

Materiały przechowywane są w zbiorach Muzeum Archeologicznego i Etnograficznego w Łodzi.

Badania na stanowisku zakończono.

SŁONOWICE, gm. Kazimierza Wielka
woj. kieleckie
Stanowisko "G"

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury Materialnej
Zakład Archeologii Małopolski
Pracownia Archeologiczna
w Igołomi

Badania prowadził dr Krzysztof Tunia. Finansował MOAR -
Kielce. Szósty sezon badań. Neolityczny system fortyfikacji
Osada kultury trzcintekiej.

W 1987 r. odsłonięto obszar o łącznej powierzchni 4 arów w obrębie dwóch wykopów badawczych - XIII i XIV. Celem prac była kontynuacja rozpoznania przebiegu neolitycznego założenia obronnego. Wykop XIII miał na celu zbadanie strefy południowo-wschodniego narożnika systemu umocnień, XIV zaś ustalenie położenia elementów fortyfikacji ograniczających od wschodu centrum założenia. Ustalono, iż rejon

południowo-zachodni narożnika został objęty intensywnym osadnictwem następnej fazy zasiedlenia terenu stanowiska /starszy okres epoki brązu/, zacierającym obraz rozplanowania systemu obronnego. Pozyskano stąd bogate materiały ceramiczne kultury trzcinieckiej i tzw. grupy konstantynowskiej. W centrum wykopu XIV uchwycono natomiast fragment rowu o profilu nieckowatym, który otaczał od wschodu centrum założenia. Z wykopu tego uzyskano też sporą ilość materiałów wiążących się ze starszym okresem epoki brązu, m.in. 4 fragmenty wyrobów metalowych.

Materiały złożono w Pracowni Archeologicznej IHM PAN w Igołomi.

Badania będą kontynuowane.

SOBIEJUCHY, gm. Żnin
woj. bydgoskie
Stanowisko 5

patrz
okres halstacki

SOCHACZEW
woj. skierniewickie
Stanowisko 9

Biuro Badań i Dokumentacji Zabytków
w Skierniewicach.

Badania prowadził w terenie mgr Piotr Świątkiewicz. Finansowało BBIiZ w Skierniewicach. Pierwszy sezon badań. Dozniana osada kultury żużyckiej.

Stanowisko położone jest w obrębie współczesnego miasta. Rozciąga się ono na stoku piaszczystego wyniesienia górującego nad ul. Graniczną. Zostało zlokalizowane w trakcie badań AZP. Ponieważ teren stanowiska zostanie objęty pracami ziemnymi, zdecydowano przeprowadzić jego ratowniczo-weryfikacyjne badania.

Wstępnie dokonano rozpoznania terenu całego stanowiska przy pomocy wykrywacza metali oraz ręcznego świdra geologicznego. Działania te pozwoliły na wytypowanie do badań wykopaliskowych dwóch odcinków stanowiska usytuowanych na jego wschodnim i zachodnim skraju. Założono tam i wyeksplorowano 6 wykopów sondażowych o łącznej powierzchni ok. 50 m². Stwierdzono, że wschodni skraj stanowiska pozabawiony jest zarówno warstw kulturowych jak i materiału ruchomego. W sondażach eksplorowanych przy zachodnim skraju stanowiska ujawniono zniszczone, płytkie jamy, z których pozyskano ok. 20 fr. naczyń ręcznie lepionych, charakterystycznych dla ceramiki kultury żużyckiej epoki brązu.

Dokumentacja i materiały znajdują się w BBIiZ w Skierniewicach.

Nie przewiduje się dalszych badań stanowiska.

ŚWIĘCICE, gm. Szaboszów
woj. kieleckie

Wojewódzki Ośrodek
Archeologiczno-Konserwatorski
w Kielcach

Badania prowadził mgr Jerzy Lejawa. Finansował NOAK w Kielcach; drugi sezon badań. Wczesny okres epoki brązu. kultura sferzanowicka/?/.

Badania sondażowe były kontynuacją prac z 1986 r. w celu ustalenia chronologii oraz przynależności kulturowej cmentarzyska szkieletowego. Stanowisko zajmuje południowo-zachodnią krawędź nasady cypla wcinającego się w dolinę Nidzicy oraz przyległą partię doliny /lewobrzeżna partia doliny Nidzicy/.

Wyeksplorowano pozostałości zniszczonego grobu szkieletowego przypadkowo odkrytego w 1986 r. na posesji Nowaków. Ponieważ lokalizację obiektu ściśle udokumentowano podczas prac w 1986 r. założono tu sondę o wymiarach 1,5 x 1,5 m. Barwa profilów wykopu, od powierzchni gruntu do dna wykopu była jednolicie ciemnobrunatno-czarna. Nie uchwycono zarysu jamy grobowej, dopiero przy eksploracji resz-